

Vellones *Suessiones*
 Mediomatrices *Metenses*
 Triboci *Elfatenses*
 Heluetij *Suicri*
 Visontium *Bisantium*
 Aquæ sextiæ *Aix, Aquensis ciuitas*
 Aquæ mort *Ayghes mortes*
 Tectosaces *Languedoc*
 Nemausum *Nîmes*
 Rhedones *Reims*
 Lingones *Langres*
 Sequani *Burgundi & Sunngoi*
 Allobroges *Subaudi*
 Octoduri *Seduni, Valesiani*
 Lacus Lemanus *Gebennæ seu Losanna lac.*
 Neustrij *Normandi*
 Turonica *Tours*

Germanica.

Ermanix nomen non tam
 uetustum est ut Teutoniæ.
 Nam scribit Berofus, Ianu,
 qui et Noë, Tuisconem fili
 um suum in Europâ misisse, & illi tra
 disse regnum à Tanai ad Rhenum us
 que, à quo Germani diu ab Italis &
 Gallis Tuiscei uocati sunt: quod nomē
 adhuc in omnium Germanorum ore
 uersatur. Vocati sunt & Teutones à
 Teutone nono rege, & Alemanni à
 Māno Tuisconis filio. Germani uero
 longo post tēpore ab exteris nationi
 bus presertim Gallis et Italis dicti sunt.
 Cuius nominis rationem esse putant,
 quod belli tēpore fraterno animo com
 munia cum illis tulerint pericula & suc
 cessus. Vnde Strabo septimo Geogra
 phiæ libro sic scribit: Trans Rhenum
 uersus orientē Germani habitāt, gens
 forma & moribus non prorsus dissimi
 lis Gallis. Dicit trans Rhenum, olim
 enim Galli omnia usque ad Rhenum
 occuparunt, successu autem tēporis bo
 na pars Galliæ ab Heluetia usque Bra
 bantiā iuxta ripam Rheni accessit Ger
 manix, ut hodie Rhenus non separet
 Germaniam à Gallijs, sicut nec Danu
 bius qui olim à meridie Germaniæ fuit
 limes, Germaniam dirimit à Rhatīs,
 Vindelicis & Noricis, sed iuga alpium

ab illa parte Italiam fecernūt à Germa
 nia. Vndiq; enim tantū accessit Germa
 niæ, ut duplo hodie maior sit, q̃ Strabo
 nis, Ptolemæi aut Plinij tēporibus ha
 bita est. Nam Germani omnes regio
 nes & populos qui lingua utuntur teu
 tonica, sibi asserunt, quantumuis uaria
 sit huius lingue dialectus. Ceterū Ger
 maniæ omnes naturæ dotes tantum ua
 riant, cum ijs quæ olim illi, si credimus
 exteris scriptoribus, fuerunt, adeoque
 ferē omnia aliter se habēt, ut hæc abun
 de possint esse argumento (si scripto
 res non mera somnia literis mandarūt)
 cælum & regionum naturam mutari,
 quantumuis philosophi hic reclamēt.
 Sed domini uerbo obediūt omnia ele
 menta. Hoc benedicente & aperiente
 manum, terra fert fructum suum, ferti
 litateq; omnia implentur. Maledicen
 te & manum claudēte, sterilis redditur
 terra & omnia pereunt. Sic enim solet
 esse uicissitudo in donis dei, mutantur
 artes, animi, ingenia, et regna, fieriq; so
 lent mortales post uaria accepta dona,
 assecutasq; uictorias, arrogātes & mol
 les, uitijq; inquinantur infinitis, qua
 re dominus post longam patientiā pu
 niens ingratos, aufert fructum à seren
 tibus, maledicit terrę uni & transfert
 benedictionem in alium populum, ut
 illum quoque beneficijs suis ad se tra
 hat. Sic enim uidemus mutatam fertili
 tatem terrę promissionis propter pec
 cata populi, ut hodie uix sit habilis spi
 nis & tribulis ferendis. Et contra Ger
 mania quæ scribitur olim fuisse barba
 ra, horrida & infœcunda, semper autē
 bellicosa alijsq; populis fortior, ut so
 let esse gens laboribus indurata & ex
 ercitata, parūq; ciuilibus imbuta mori
 bus, uisitata à domino uniuersæ terræ,
 ex gratia eius talis facta est regio, ut
 uix unquam alia fuerit, uel fertilior ma
 gisue habilis ad omne genus fructus
 producendos, uel felicior ingeniorum
 animorumq; bonitate, magnitudine et
 præstantia. Quibus enim, queso, genti
 bus in ulla cedit arte, imo quos popu
 los non longo interuallo post se relin
 quit